

δώσουν ζωή σ' άλλους συνανθρώπους σου.

Αξέχαστε Κώστα. Μ' ένα παράπονο φεύγεις από την επίγεια ζωή. Τα τελευταία 13 χρόνια τα έζησες μακριά από τους τόπους που αγάπησες κι σε αγάπησαν, μακριά από τους τόπους που πότισες με τον τίμιο ιδρώτα του προσώπου σου, μακριά από αρκετούς γνωστούς, συγγενείς κι φίλους, μακριά από το αγαπημένο σου Παλαίικυθρο, γιατί έτσι σε ανάγκασε ο αιμοβόρος Αττίλας. Φεύγεις όμως ήρεμος κι γαλή-

νιος γιατί επετέλεσες στο ακέραιο το προς την οικογένεια κι το συνάνθρωπό σου καθήκον κι είσαι ευχαριστημένος γιατί με το θάνατό σου χαρίζεις ζωή σε δυο συνανθρώπους σου.

Είθε σύντομα να εκπληρωθεί κι η ελπίδα σου, κι να χαροποιηθεί η ψυχή σου από το άκουσμα των καμπάνων της λευτεριάς κι της επιστροφής στις πατρογονικές μας εστίες.

Αιωνία σου η μνήμη.

Της ξενητιάς τις στράτες

Μέσα στα ξένα
περπατώ
μέρα και νύκτα
μόνος
μέσα στους δρόμους
τραγουδώ
της νοσταλγιάς τον πόνο.

Με απορία με κοιτούν
της νύκτας οι διαβάτες,
που σαν χαμένος περπατώ
τις ξενητειάς τις στράτες.
Βαθιά
μεσ' τα μεσάνυχτα
κρατώ
το κομπολόι
ροδίζει πάλι η αυγή
κτυπάει το ρολόι.

Σάββας Νικολάου από την Κυθρέα και
τώρα στις Η.Π.Α.

ΠΡΩΙΜΗ ΑΝΟΙΞΗ

Τούτη η έφοδος του πράσινου
μας κατέλαβεν εξ απίνης
και δεν προλάβαμε να συγυρίσουμε
τον προθάλαμο της ψυχής μας
κάπου να κρύψουμε τα κατάλοιπα του χειμώνα
να στρώσουμε λίγο μερσίνι στο κατώφλι του
να βάλουμε και μιαν ορχήστρα
στη χελιδονοφωλιά του.

Τάκης Νικολαΐδης